

ГЛОБАЛЬНОСИСТЕМНА ДОКТРИНА АНТИЯДЕРНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Цією працею концептуально, на основі авторської інноваційної методології представлена глобальносистемна трансінформаційна доктрина розбудови сучасних суспільств з антиядерним менталітетом щодо міжнародних відносин. Особливу увагу приділено проблемам пошуку чинників негативного впливу та їхнього функціонування в процесах соціально-економічної діяльності й системно ефективного розвитку уже в умовах трансінформаційно глобалізованого світу. Відмічені взаємозв'язки факторів інтенсивного використання ядерних технологій з гібридною дезінформацією. Надані відповідні методологічні й праксеологічні рекомендації.

Ключові слова: доктрина, міжнародні відносини, глобалізація, суспільство.

В этой работе концептуально, на основе авторской инновационной методологии представлена глобальносистемная трансинформационная доктрина построения современных обществ с антиядерным менталитетом относительно международных отношений. Особенное внимание уделено проблемам поиска факторов негативного влияния и их функционирования в процессах социально-экономической деятельности и системного эффективного развития уже в условиях трансинформационного глобализованного мира. Отмечена взаимосвязь факторов интенсивного использования ядерных технологий с гибридной дезинформацией. Предоставлены соответствующие методологические и праксеологические рекомендации.

Ключевые слова: доктрина, международные отношения, глобализация, общество.

This work conceptually, on the basis of the author's innovative methodology, presents a global-system transinternational doctrine for the development of modern societies with an anti-nuclear mentality in relation to international relations. Particular attention is paid to the problems of finding the factors of negative influence and their functioning in the processes of socio-economic activity and systemically effective development already in the conditions of the trans-formally globalized world. The links between the factors of intensive use of nuclear technologies, including armed ones, with hybrid disinformation are noted. The correspondingly methodological and praxeological recommendations are given.

Keywords: doctrine, international relations, globalization, society.

Актуальне завдання всесвітньо-історичного дослідження і чіткого визначення, а також по реально віднайденій можливості – вирішення найгострішої для людства проблематики нерозповсюдження ядерної зброї, безумовно потребує адекватного врахування існуючих реалій і тенденцій сучасного світового розвитку.

Найвідчутнішими реаліями сьогодні вочевидь з'явилися так звані гібридні війни в сфері міжнародних відносин, не кажучи вже про світ-системні соціально-економічні й екологічні кризи з використанням надпотужних індустріальних і так званих високих технологій, а саме – системно найбільш небезпечних ядерних, хімічних та психо-свідомо-дезорієнтуючих інформаційних.

З позицій розробленої в ДУ ІВІ НАН України глобальносистемної методології, як відповідної до сучасних реалій і тенденцій розвитку, розгляд даної проблематики необхідно здійснювати при усвідомленні всезагальної, тобто власне глобальносистемної структури «людина, екосфера та інформатизація світу», та ще й в усіх функціонально-процесуальних взаємозв'язках складових цієї сфери, яка сьогодні все більш динамічно набирає ходи.

У зв'язку з необхідністю усвідомлення цих проблем та пошуку шляхів їхнього вирішення ми підійшли до них відповідно глобальносистемним чином. Відтак останнім часом нам стало зовсім зрозуміло, що глибинно й системно сутнісний розгляд цієї фактично світоглядної методологічно-концептуалізаційної проблематики в сучасному, трансінформаційно уже глобалізованому світі необхідно розпочинати не тільки з питань усвідомлення нині грядущого новоіндустріального, тобто знову ж таки класично транстехнологічного шляху прогресуючого розвитку, з метою забезпечення умов політичного і соціально-економічного життя людства, а й з проблеми врахування фундаментальних чинників цивілізаційного поступу

взагалі. Тим більше, що реальна ситуація виявляється все більш надзвичайно проблематичною та глобально кризонебезпечною.

Передусім, слід збагнути наявність неминучих протиріч в процесах людської соціалізованої діяльності. Адже всесвітньо-історичний погляд на явища розвитку людства в режимах надзвичайності як екстремальних ситуаціях, переконує в необхідності методологічного й праксеологічного усвідомлення сутності їх начала та ієрархії пріоритетних чинників виявлення цих процесів. Особливо це стосується проблем безпеки і причин виникнення так званих «холодних» та «гарячих воєн» в міжнародних, регіональних чи навіть в особистісних відносинах.

А сьогодні, просто прямо перед очима всього світу знову виникає інформаційна війна, тобто розгортається вже друга світова «холодна війна», яка має реальну перспективу закінчитися гарячою. Таким чином, сьогодні існує гостра потреба поглиблено поглянути в сутність системних взаємозв'язків чинників глобального впливу на людське життя взагалі, а зокрема, та й з особливою увагою до світових, уже так названих нами «міжідеологічних», тобто також суто інформаційних воєн. Адже сучасне людство, треба прямо це сказати, живе, вірніше існує, під постійною загрозою воєнного вирішення найгостріших проблем, особливо в умовах, вже можна сказати, «трансядерних» міжнародних відносин, які можуть розпочатися власне трансінформаційно-холодними, але з великою вірогідністю переходу до стану гарячих летально-збройних конфліктів. Саме тому тут найбільш доцільними є глобальносистемний підхід, адекватна методологія і відповідна концептуалізація діяльності.

Глобальносистемний як всесвітньо-історичний погляд на процеси людської діяльності та розвитку суспільств і держав чітко засвідчує, що навіть значний прогрес в рамках помилкової інформаційної системи зрештою призводить до великого регресу. Особливо відчутно й імперативно ця об'єктивна закономірність виявилась в новітні історичні часи, коли власне почалося практично миттєве розповсюдження пріоритетного чинника

глобально вирішального впливу в процесах діяльності та розвитку, а саме – ресурсу інформаційних знань, які фундаментально і необхідно функціонують в сфері свідомості діючого суб'єкта, тобто нерозривно з соціальною людською цілепокладальною психікою. Відтак, вирішення сучасних гострокризисних світових і національних проблем, в тому числі збройних конфліктів, принципово можливе лише на основі нової, відповідної до часу парадигми, вже з використанням нашої інноваційної глобальносистемної методології.

Отже врахуємо, що найбільш значущою подією сучасного світу є новітній феномен імперативної глобалізації майже в усіх сферах соціального, політичного й економічного життя як в планетарному, так і в космічно закономірному визначенні. А спеціальні наукові дослідження показують, що процеси всесвітньої глобалізації об'єктивно зумовлені процесами революційної інформатизації світу на основі використання інноваційних надвисоких, в тому числі ядерних технологій. Ці процеси вже надзвичайно активізовані в цілому світі і мають невідворотну тенденцію їхньої подальшої активізації з підвищенням впливу на всесвітній і національний розвиток України.

Таким чином, згодом ми усвідомили фундаментальну, природно закономірну сутність людини активнотворчої, а також об'єктивну необхідність виживання і самовдосконалення людей саме транс-психо-інформаційно-технологічним шляхом. Однак, при цьому також постав зрозумілим факт можливо неоднозначного використання результатів активної творчості, до речі – як в сфері соціально-культурної творчості так і в сфері технологічно-економічної діяльності. Тому, як уже вище зазначено, суто практичне використання досягнень науки і техніки принципово саморегулюється не тільки «добримими» потребами, а й усією сферою психіки людей як конкретних суб'єктів з їх «вільною волею», здоров'ям і компетентністю.

Уявляється доцільним тут підкреслити специфіку проблематичності глобально відповідного розвитку Української молоді держави. Адже сьогодні уже зрозуміло, що феномен трансінформаційної глобалізації є об'єктивно і закономірно невідворотним та найпотужнішим чинником ефективного, як світового так і національного розвитку.

По-перше, реальний стан життя в Україні сьогодні є не тільки гостро напруженим, а й на відміну від часів нашого минулого має ознаку специфічно відкритого суспільства. В такій ситуації для досягнення рівня конкурентоспроможності й партнерства в антиядерній сфері наш розвиток має бути необхідно прискореним, що принципово неможливо без системно поглибленої концептуалізації засадничих напрямків та механізмів поступу в умовах надвисокої технологічної сучасності.

По-друге, українське суспільство ще достатньою мірою не володіє досвідом високоефективного державного управління в статусі незалежності, особливо щодо ієрархії чинників захисту національних інтересів й загальносистемної безпеки.

По-третє, глобальносистемний погляд на ситуацію, що враховує реальні умови холодної інформаційної й гарячої збройної воєн, а також наявність фактичного ядерного збройного шантажу, переконує нас в необхідності фундаментального усвідомлення та всебічного врахування чинників об'єктивно вирішального впливу як на зовнішньому, так і внутрішньому національному планах. Адже такий підхід пріоритетно надасть нам можливість проведення економічно ефективних реформ з метою подолання кризи майже в усіх сферах життя нашої молоді держави, і зрештою, стати на рейки сталого прогресуючого розвитку.

Використовуючи інноваційно розроблену в Національній академії наук України глобальносистемну методологію міждисциплінарних досліджень та реалізації сучасних світових процесів, ми отримали глибинну можливість системно адекватно і комплексно представити суто глобальну структуру фундаментально найвпливовіших чинників світового цивілізаційного

процесу. В результаті нашого тривалого пошуку ця глобальносистемна структура була чітко визначена в такому складі: «ЛЮДИНА, ЕКОСФЕРА (екологія і економіка) та ІНФОРМАТИЗАЦІЯ СВІТУ» з усіма її взаємозв'язками та механізмами.

Переконливим чином нашими дослідженнями було також системно зафіксовано, що цілком закономірно кожна людська дія, в усіх соціально-економічних, культурних та політичних конфліктних процесах є суть трансінформаційною, а ще вірніше – транспсихоінформаційною. Адже умовно й абстрактно поділяючи світ, людина як суб'єкт здобуває ідеальні за своєю сутністю інформаційні знання у взаємодії з об'єктом – навколишнім середовищем (екосфера) – та використовує їх для формування і реалізації цілей також шляхом ідеально-інформаційного моделювання програм і технологій національного та світового розвитку. Отже, цей шлях розвитку є **ОБ'ЄКТИВНО НЕОБХІДНИМ І ГЛОБАЛЬНО ЄДИНИМ**. І в принципі лише цим найбезпечнішим шляхом можна об'єднувати людей.

Відтак зрозуміло, що результати дій завжди принципово будуть залежати від якості та рівня достовірності використовуваного науково-інформаційного ресурсу. Тому, зважаючи на змістовну цінність інформації, повсюдно так названі інформаційні війни ми назвали дезінформаційними та усвідомили, що саме недостовірною інформацією як недосконалими знаннями «застелений» шлях до різних криз, збройних конфліктів, – холодних чи гарячих, але завжди трансінформаційних.

Якщо зовсім коротко, то нам треба добре усвідомити, що феномен інформації в нашому житті проявляється неоднозначно щодо суто людських потреб, тобто як позитивно в сфері соціально-економічного поступу, так і негативно, скажімо як ядерні, хімічні чи інші технології. Слід зрозуміти, що інформація – це двосічний меч. І для нашої країни сьогодні настав час найбільшу увагу звернути саме на якість національного науково-інформаційного ресурсу як глобально найвпливовішого чинника в сфері виховання, освіти та підготовки по-сучасному компетентних фахівців в усіх

сферах нашого життя. Таким чином, і в міжнародному, і в національному вимірі для самої України, високоякісний науковий інформаційний ресурс сьогодні виявився глобальним й пріоритетно вирішальним чинником системної безпеки, особливо в сфері розбудови антиядерного за менталітетом суспільства.

Також врахуємо, що сучасний світ надмірно, за деякими ключовими параметрами навіть катастрофічно, напружений дезінтеграційними явищами. Адже сьогодні повсюдно ми спостерігаємо, що за тими чи іншими суттєвими чи несуттєвими причинами, поділені науки, культури, релігії, країни, поділений труд і розділені самі люди. Цей факт є також об'єктивним, але й суть небезпечним. Латентна, але глобально могутня небезпека для людського життя та розвитку прихована в тому, що все це відбувається в умовах космічного закону всеєдності світу та об'єктивної непорушності законів природи. Відтак, з всесвітньо-історичної, як глобально системної точки зору, для розбудови антикризових процесів соціально-економічного розвитку, а також подолання існуючих світових і національних криз, в тому числі «холодних» чи «гарячих» ядерних, воєнних конфліктів, найголовнішу увагу необхідно треба звернути й невідкладно використовувати такі АЛГОРИТМИ:

I. Спільно з відповідними європейськими і світовими організаціями негайно розгорнути доробку представленої всесвітньо об'єднуючої КОНЦЕПЦІЇ. Цей крок актуально допоможе нам і всьому світові глибинніше усвідомити трансінформаційну сутність та небезпеку критичного стану життя сучасного людства в епоху залякування людей та шантажу цілих народів, в першу чергу інформаційною дезорієнтуючою та надпотужною летальною ядерною зброєю.

II. Користуючись позитивами європейського та світового досвіду, і цими глобальносистемними принципами, негайно провести в Україні системну реформу науково-освітньої сфери. Цей крок започаткує процес природно закономірного життєво необхідного єднання громадян нашої

держави й усіх народів на основі правди, принципів гуманізму і соціально-економічного розвитку.

III. В нових Українських Програмах діяльності і розвитку вже сьогодні необхідно врахувати системно-інформаційно найвпливовіший факт, що людські закони принципово не можуть бути дієвими в умовах духовної й моральної кризи в будь-якому суспільстві. Адже законодавством, навіть довершеним, враховуються лише окремі моменти суспільного життя, а власне переходи між ними необхідно регулюються сферами моралі, культури і духовності.

Використані джерела та література

1. Скаленко О. Глобальна інформаційна основа постіндустріального розвитку. – К.: Наукова доповідь Міжнародній Асоціації «Україна-Римський клуб», ІСЕМВ НАНУ, 1994. – 30 с.
2. Скаленко О. Глобальні резерви поступу. – К.: Основи, 2000. – 398 с.
3. Скаленко О. Сучасний світ в глобальносистемних вимірах // *Аннали юридичної історії*, МЦГП при КНУ ім.Т.Шевченка, Т.1, №2, 2017. – С. – 93-116.